

[Klaus Hækkerup]

puljeordningerne, og her er det foreslået, at bestemmelsen om, at højst 50 pct. af opsparingen må placeres i aktier m.v., ophæves, sådan at det bliver muligt at placere mere end 50 pct. i aktier og altså glide ind i den andel, der tidligere var forbeholdt obligationer. Umiddelbart er Socialdemokratiets reaktion at sige nej til det. Vi ønsker, at der skal være en rimelig grad af sikkerhed for, at de opsparede pensionsmidler også er til stede den dag, da pensionisten skal til at nyde godt af dem. Vi overvejer også, om ikke man bør foreskrive, at den andel, der placeres i aktier, skal spredes på en række forskellige aktieselskaber, så pensionsopspareren ikke risikerer at komme i den situation, at han har anbragt hele sin opsparede pensionsformue i ét bestemt aktieselskab, som måske er gået nedenom og hjem i mellemtiden, således at pensionen er væk. Det er ikke meningen, at den skattebegunstigelse, der ligger i pensionsopsparingen, skal sættes over styr på den måde.

Det er i øvrigt den samme argumentation og anvendt meget stærkere, vi så ofte har hørt fra regeringspartierne side, når vi diskuterer anbringelsesregler for de midler, der er indskudt i Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

En klar afstandtagen fra Socialdemokratiets side fra den del af forslaget, men vi er selvfølgelig parat til at søge spørgsmålet afklaret i forbindelse med den kommende udvalgsbehandling.

Det tredje punkt, lovforslaget indeholder, er det problem, der opstår, hvis der viser sig en negativ forrentning i en puljeordning, sådan at man kan sige, at det, pengeinstituttet har indskudt på indskyderens vegne i opsparende midler, bliver reduceret og der derfor skal tilføres yderligere penge. Her foreslås det, at det skal kunne ske fra opsparerens indlånskonto, uden at det udløser beskatning.

Umiddelbart virker forslaget meget tilforladeligt. Det er imidlertid umuligt på grundlag af lovforslaget at gennemskue den fulde konsekvens af det, og umiddelbart virker det også lidt voveligt at bevæge sig så langt på dette område. Omgåelsesmulighederne er heller ikke tilstrækkelig gennemanalyseret.

Vi stiller os lidt skeptisk over for forslaget, og vi vil søge det nøje belyst under udvalgsarbejdet, inden vi tager endelig stilling til, hvorvidt vi ønsker at støtte denne del af regeringens lovforslag.

Flemming Hansen (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig ministerens lovforslag.

Jeg vil specielt hæfte mig ved det punkt, som hr. Klaus Hækkerup sagde klart nej til, nemlig spørgsmålet om en større investeringsandel i aktier. Jeg mener i modsætning til hr. Klaus Hækkerup, at det vil fremme interessen for aktieinvesteringer. Men det er rigtigt, at man kan frygte, hvorvidt der er sikkerhed for, at midlerne er til stede. Det har vi set et eksempel på i Den Norske Kreditkasse her de sidste dage. Men sådan er nu engang betingelserne, hvis man ønsker at investere i aktier og dermed få en større fortjeneste, end man kan få andre steder. Man har jo det helt store vidunderlige valg, at man kan lade være og nøjes med at leve inden for rammerne af de 50 pct., man kan i dag. Det er jo ikke noget, man skal gøre. Eller man kan følge den mest gyldne af alle regler for aktieinvesteringer, den, der hedder spredning af investeringerne.

Mariann Fischer Boel (V):

Lovforslaget er fremsat som en naturlig forlængelse af lovforslag nr. L 5 fra industriministeren vedrørende placering, revision og forvaltning af pengeinstitutternes puljeordninger for kapitalpension, rateopsparing og selvpension.

Lovforslaget fra skatteministeren lægger bl.a. op til, at indskyderen skal have frihed til selv at placere sine midler, og det kan vi kun hilse velkomment. Så længe det er en frihed, kan man vælge, om man vil satse på det sikre eller man vil forsøge noget, der er lidt mere spekulativt.

Et andet element i lovforslaget er en bestemmelse om, at man nu skal være friere stillet til at komme ud af puljeordninger, der har vist sig at give et negativt afkast. Pensionsopspareren vil med forslagets vedtagelse uden skattemæssige konsekvenser kunne overføre beløb fra en indlånskonto til dækning af et negativt afkast. Tidligere var det sådan, at pensionsopspareren var fanget næsten som i en fælde, og opspareren skulle vente på, at der kunne modregnes, for at man kunne komme ud af sådan en opsparende konto.

Jeg er sikker på, at både brugerne af pensionsordningerne og pengeinstitutterne vil hilse forslaget velkomment, og da det i øvrigt sy-